

מ"ת 842/04/23 - מדינת ישראל נגד אמג'ד מגיס, איאד מרזוק, סאמי טנוס, רביע מגיס, ראסם מגיס (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 842-04-23 מדינת ישראל נ' מגיס(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 139005/2023

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. אמג'ד מגיס 2. איאד מרזוק 3. סאמי טנוס 4. רביע מגיס 5. ראסם מגיס (עציר)

החלטה - משיב 2

1. בקשה למעצר המשיב 2 עד תום ההליכים כנגדו.
2. כנגד המשיב 2 הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של רכישה, החזקה נשיאה והובלה של נשק; על פי המתואר בכתב האישום, מוראן מגיס הנו אדם (נאשם בתיק מקביל) בעל נגישות גבוהה לאמל"ח; מוראן פנה לאדם בשם סמאח סואעד על מנת שזה יאתר עבורו רוכש לכלי נשק שברשות מוראן; סמאח פנה למשיב והציע לו לרכוש אקדח ממוראן והמשיב 2 הסכים.
3. משיב 2 פגש בכפר אבו סנאן את מוראן אשר הגיע יחד עם ואסף מגיס (אף הוא נאשם בתיק מקביל), ורכש מהם אקדח; על פי המתואר באישום המשיב 2 הוביל האקדח לביתו; לאחר מספר ימים השיב המשיב 2 האקדח למוראן וטען כי זה אינו תקין; מוראן השיב למשיב 2 חלק מהכסף.
4. המחלוקת הנה בנוגע לתשתית הראייתית; אישום זה מהווה נגזרת צרה של כלל האישומים בתיק ועל כן חומר החקירה שהועבר לי התייחס לאותה נגזרת.
5. הקושיות שעלו במסגרת הטיעון התמקדו בנושאים הבאים-
 - א. חקירת סאמח סואעד כוללת הודאת בעל דין (המשיב 2) לכאורה; האם קיימת תוספת ראייתית (דבר מה נוסף בהינתן כי מדובר בהודאת חוץ) שיש בה פוטנציאל להרשיע המשיב 2.
 - ב. האם בחומר הראיות יש כדי לבסס תשתית לא רק להחזקת הנשק אלא גם לנשיאתו והובלתו לאור חומרת האישום.

תוספות ראייתיות בשלב המעצר

6. אין אני רואה לחזור על מושכלות ראשונים- על שופט המעצר לבחון אם בחומר החקירה יש 'פוטנציאל הרשעה'; משמעות התיבה 'פוטנציאל' עמומה; יש שקראו בה "סיכוי סביר להוכחת אשמתו של הנאשם" (בש"פ 7494/18 למשל), יש שכינוה "בחינת הכוח ההוכחתי הפוטנציאלי האצור בחומר החקירה" ועוד מבחנים.
7. ברי כי החלטת מעצר יכולה להיות הרת גורל- הן משעסקין בחירות אנוש, והן כי מדובר בהליכים האורכים לא אחת פרקי זמן ארוכים ומשמעותיים.
8. מאידך, לא אחת הדגישה הפסיקה כי שופט המעצר תחום בדל"ת אמות אולם המעצר- אין מתפקידו להיכנס לראשו ושיקוליו של התיק העיקרי, וטענות רבות, לרבות בדבר קבילות לכאורית, הושארו לדיון העיקרי (ראה למשל בש"פ 1572/05 זוארץ; בש"פ 4667/12 אזולאי ועוד).
9. שיקולים אלו השפיעו גם על דרישת התוספות הראייתיות ומשמען לשלב המעצר; גישות רבות הונחו בפסיקה (ועל מנת להביא דברים בשם אומרם, הנושא לקוח מתוך דברי פרופ' יניב ואקי בהרצאתו בתחום)
10. גישה ראשונה סברה כי נוכח השלב הדיוני, והעובדה כי תוספות יכולות גם 'לצוץ' מהלך התיק העיקרי, אין מקום וצורך לבחון תוספות ראייתיות בשלב המעצר (ראה למשל בש"פ 2565/01 **מדינת ישראל נ' קובי**).
11. גישה שניה סברה כי יש צורך לבחון תוספות ראייתיות, כדרישת הפסיקה ודיני הראיות, גם בשלב המעצר (בש"פ 4301/13 **בלטי נ' מדינת ישראל**).
12. גישה שלישית קבעה מבחן משתנה, לפיו הצורך בתוספת ראייתית משתנה לאור עצמת הראיה שיש "לחזק" או לסייע לה. (בש"פ 4453/03 **זוהר נ' מדינת ישראל**)
13. גישה רביעית סברה כי יש צורך לבחון תוספות, אך בשלב המעצר די בתוספת של דבר מה נוסף ואין צורך לדקדק בסוג התוספת (בש"פ 10935/08 **יוסף נ' מדינת ישראל**).
14. לא אחת הושארה השאלה בצריך עיון (בש"פ 5554/10 **פלוני נ' מדינת ישראל**).
15. לאחרונה נדון הנושא בהרחבה בבש"פ 2544/23 **פלוני נ' מדינת ישראל**; כב' השופט שטיין מציין כי קיימות כמה גישות כשהרווחת ביניהן כי אין מקום להידרש לשאלת תוספות ראייתיות בשלב המעצר; עם זאת כב' השופט שטיין אינו מכריע בין הגישות.
16. לדידי, פוטנציאל הרשעה, מחייב תוספת לכאורית כדרישת הדין (אם כי משקלה לכאורי כאמור).

מהדין לנדון

17. בחינת הראיות במקרה לפנינו תביא למסקנה כי די בחומר הקיים כדי להקים תשתית לכאורית לעבירות נשק, גם אליבא הגישה המחמירה.

18. הודעת ואסף מגיס מיום 14/3/23 מתארת נוכחותו של ואסף בעסקה בין המשיב 2 (יכונה להלן "המשיב") ובין מוראן.
19. הודעת סאמח מתארת כי הוא זה שתיווך בין המשיב 2 ובין מוראן, וכי המשיב 2 התוודה בפניו כי רכש הנשק ממוראן.
20. בשו' 43 להודעת סאמח מתאר סאמח -"איאד התקשר אלי וסיפר לי שרכש את האקדח ממוראן.. וסיפר לי שהאקדח שרכש ממנו אינו טוב וביקש עזרתי מול מוראן כדי להחזיר לו את האקדח שקנה ממנו.... ואז מוראן החזיר לאיאד 9000 שקל..".
21. למעשה הודעת סאמח מלמדת על רכישת הנשק, נטילת הנשק (שכן יש צורך 'להחזירו') ונשיאתו לשם השבתו.
22. ראה גם זכ"ד סאמח גיליון 2 שו' 37 ואילך.
23. משמדובר בהודאת חוץ של נאשם- די בתוספת ראיתית של דבר מה נוסף (ולו לכאורי לשלב זה); תוספת זו מוגדרת לא אחת כ'קלה כנוצה'; למשמעות התוספת ביחס להודאת חוץ- ראה כב' השופט דורנר, הפרקליט מ', עמ' 7, תשס"ז, "מלכת הראיות נ' טארק נוג'ידאת".
24. בצד הודעת סאמח, כאמור, קיימת הודעת ואסף; ב"כ המשיב טען כי הודעת ואסף מהווה למעשה עדות מפי השמועה; כיון שכך, אין לה כל משקל ואין היא יכולה לשמש אף לא דבר מה נוסף.
25. בהודעת ואסף מיום 14/3/23 מספר ואסף את שקלטו חושיו (ולא את ששמע מפי אחר); ואסף מתאר כי נסע עם מוראן לאבו סנאן כדי לראות "חבר בשם איאד ואולי קוראים לאח שלו מאלק... מוראן הוציא אקדח מהרכב והראה אותו לאיאד ואיך שאמר לי מוראן שהם סיכמו על 21,000 ₪ תמורת האקדח; מוראן הביא את האקדח לאיאד ואיאד הביא לו 9 או 10 אלף ₪ כי לא יכל למשוך את כל הסכום.. ולאחר מכן נסענו לבית ואחרי יומים מוראן אמר לי שאיאד החזיר את האקדח כי איאד בדק את האקדח והחליט להחזיר אותו".
26. למעשה- ואסף מתאר באופן ישיר את העסקה; מתאר כי חזה בעסקה עצמה (לרבות העברת האקדח והעברת חלק מהכסף); ואסף מתאר כי כל צד נסע וכי לאחר מכן מוראן סיפר לו כי איאד החזיר האקדח (מכאן שלקח אותו) .
27. למעשה- עדות השמיעה עוסקת בשלב החזרת האקדח; העסקה והנסיעה (ומכאן הנשיאה) נחזתה ע"י ואסף; ההחזרה הנה עדות מפי השמועה אך גם בלעדיה התקיימו יסודות הנשיאה וההובלה, הרכישה וההחזקה.
28. למעשה לא רק שיש כאן חיזוק ראיתי כנדרש, אלא שיש כאן שתי עדויות ישירות שממלאות מבחינת תוכן את כל יסודות העבירה; כל אחת מהעדויות בוודאי מהווה חיזוק וסיוע לרעותה ולמלוא היסודות.
29. מעבר לכך ניתן לראות כי קשיים ממשיים קיימים גם בעדות המשיב עצמו- לגבי יחסיו עם מוראן ועם ואסף; תשובות המשיב (כפי המתואר בתגובת המאשימה) אינן עולות בקנה אחד עם מחקרי התקשורת (ראה מזכר נימר סלאמה כמות התקשרויות- המשיב מול ואסף ומול מוראן).

30. לדידי, די היה בכך כדי להקים 'דבר מה נוסף' לעצמו.

31. משכך, בהינתן העדויות, התוספות הנדרשות, גם בגישה המחמירה יותר, אני קובע כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית שדי בה להקים פוטנציאל ראייתי מספיק, לכלל האישומים המיוחסים למשיב, בוודאי לשלב זה.

ניתנה היום, כ"ח ניסן תשפ"ג, 19 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.